

DE NETTEN BOETEN (PAASSTUK)

Dramatis personae:

Petrus
Jezus

Petrus zit op een stoel of kruk met een net in zijn hand.

Petrus Hallo. Ik ben Petrus. Wisten jullie al dat Jezus is opgestaan?

(Pauze)

Ik ben weer gaan vissen. Je weet als visser dat je regelmatig je netten moet repareren. Boeten noemen ze dat. Netten boeten. Gek woord is dat eigenlijk, boeten. Maar zo heet dat nou eenmaal. Ik dacht ik ga boeten.

Je weet wat er gebeurd is. Je weet dat ik Jezus heb verloochend. Ik kan er nu eindelijk over praten.

Toen hij gearresteerd was, in die nacht, had ik het idee dat ik Hem misschien kon redden. Moet je mij horen. Ik Jezus redden! Ik ging naar het huis van de hogepriester, waar ze Hem mee naar toe genomen hadden. Johannes kende daar iemand, dus ik werd binnengelaten. Ik kwam op de binnenplaats van het gerechtshof. Er stonden soldaten rond een vuur zich te warmen. Ik ging bij ze staan om te horen wat ze van plan waren.

Toen kwam er zo'n meisje naar me toe, een dienstertje, en ze vroeg of ik ook bij Jezus hoorde. Ik schrok enorm, want ik dacht als die soldaten dat horen dan zetten ze mij ook vast. En dan kan ik helemaal niets meer voor Jezus doen. Dus ik zei dat ik hem niet kende.

Maar laat ik eerlijk zijn: ik moet zeggen dat ik vreselijk bang was. Toen kwamen er nog anderen bijstaan die zeiden dat ze me herkenden. Toen maakte ik het nog erger, en zwoer dat ik hem niet kende. En ik vloekte ook nog.

Toen kwam Jezus even naar buiten uit de rechtszaal, met zijn handen geboeid, en Hij keek me aan. Het was niet eens verwijtend. Nee, alleen een blik van herkenning. Hij glimlachte zelfs even naar me.

Maar heel mijn wereld viel aan stukken. Ik ben weggerend, en heb ergens zitten janken. Ik schaamde me dood. Ik wist niet meer wat ik moest doen. Ik heb een vreselijke tijd gehad.

Nou, twee dagen later gebeurde het meest fantastische wat je je maar kunt voorstellen: Hij was opgestaan uit de doden! Dat was natuurlijk gigantisch goed nieuws. Maar hoe geweldig ik dat ook vond, van binnen was ik kapot. Omdat ik Hem in feite had verraden, die nacht. Als ik mijn ogen dichtdeed zag ik steeds weer zijn gezicht voor me. Zoals Hij naar me keek.

Toen Hij bij ons terugkwam waren alle vrienden in een juichstemming. Maar ik wou het liefste wegkruipen. Ik kon niet eens naar hem kijken. Ik had hem laten vallen. Ik zat met een enorm zelfverwijt. Ik móest iets gaan doen, iets prozaïsch, iets met mijn handen. Toen ben ik maar weer gaan vissen. Dus ben ik hiernaar teruggegaan, naar de boot, waar het drie jaar geleden allemaal begon. Jacobus kwam ook, en Johannes, en nog een aantal van onze vrienden. Misschien kwamen ze alleen maar voor mij. Om een beetje een oogje in het zeil te houden. Het was tenslotte met Judas ook niet goed gegaan.

Ik haalde de netten weer tevoorschijn, en die zagen er slecht uit, na die lange tijd. Grote gaten en scheuren. Maar tijd om ze te repareren was er niet, als ik tenminste

die nacht nog wou gaan vissen. Nou, het leek alsof we het vak hadden verleerd, want tegen de ochtend hadden we nog niet één vis gevangen.

Toen we terugkwamen stond *hij* daar ineens op de wal, net als drie jaar daarvóór. Maar hoe het kwam weet ik niet, maar we zagen niet dat hij het was.

(Jezus komt op)

Jezus Vrienden, hebben jullie misschien iets te eten?

Petrus Nee, helaas niet. We hebben de hele nacht gevist maar niets gevangen.

Jezus Je moet je net uitwerpen aan de rechterkant van het schip. Dat zul je héél wat vangen.

Petrus Om een of andere reden deden we wat hij zei, en toen we terugkwamen konden we het net nog nauwelijks aan land slepen, zó vol zat het.

Toen zei Johannes tegen me: Het is de Heer, joh! Toen ik dat hoorde was ik niet meer te houden!

Ik ging naar Hem toe en knielde voor Hem neer.

(knielt)

Jezus Petrus, vriend, hoe is het met je?

Petrus O Heer, dat jij het bent!

Jezus Kom, laten we samen wat eten. Er is brood. En leg wat vis op het vuur.

Petrus We gingen samen rond het vuur zitten en aten met Hem. Iedereen was opgewonden. Maar ik voelde me niet op mijn gemak. Ik wist dat er nog steeds iets was tussen Jezus en mij. Dus ging ik hier zitten, en ik ben dit net gaan repareren. Even later kwam Jezus naar me toe, en kwam bij me zitten en keek naar het net.

Jezus Dat ziet er niet zo goed uit hè?

Petrus Nee, het heeft heel wat te verduren gehad.

Jezus Er is een heleboel kapot. Denk je dat het nog te repareren is?

Petrus Ik weet het niet.

Jezus Ik denk, met de hand van de meester kan alles misschien weer nieuw worden.

Petrus Denk je dat?

Jezus Vast wel. Alles is te herstellen.

(Pauze)

Jezus Simon, zoon van Johannes, kijk me eens aan.

Petrus kijkt op.

Jezus Vertel eens: hou je echt van me? Meer dan die anderen daar?

Petrus Heer, je weet toch dat jij en ik vrienden zijn?

Jezus Dan wil ik dat je gaat zorgen voor mijn lammeren

(Pauze)

Jezus Simon, zoon van Johannes. Vertel me nog eens: hou je echt van me?

Petrus Heer, je wéét dat we vrienden zijn.

Jezus Dan mag je gaan zorgen voor mijn schapen.

(Pauze)

Jezus Simon, zoon van Johannes, dus we zijn vrienden?

Petrus Heer, jij weet alles! Dan weet je toch ook dat ik je vriend ben.

Jezus Dan ga jij binnenkort mijn schapen voeden. Luister naar wat ik je ga zeggen. Toen je nog jong was, toen deed je zelf je gordel om, en ging je overal waar je zelf naar toe wou. Maar als je eenmaal oud bent, zul je je handen uitstrekken, net als ik *(doet het voor)* en dan zullen anderen je vastgrijpen en jou je gordel omdoen en je brengen waar je niet naar toe wilt.

Petrus Okee Heer. *(pauze)* Maar ik ben bezorgd voor Johannes. Die is nog zo jong. Wat gaat er met hém gebeuren?

Jezus Petrus, dat is jouw zaak niet of hij in leven blijft tot ik terugkom. Kom, volg mij. Kom je?

(Samen af, Jezus voorop)